

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

marzec 2015

117

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Bydgoszcz 7.06.1999): „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie”. Słyszeliśmy przed chwilą te słowa, które wypowiedział Chrystus w Kazaniu na Górze. Do kogo te słowa się odnoszą? Odnoszą się przede wszystkim do Chrystusa samego. On jest ubogi duchem, On jest cichy, On jest pokój czyniący, On jest miłosierny, i On jest także tym, który cierpi prześladowanie dla sprawiedliwości”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY CIERPIĄ DLA SPRAWIEDLIWOŚCI

PROWADZĄCY: W Wielkim Poście chcemy się zatrzymać nad znaczeniem błogosławieństwa tych, którzy „cierpią dla sprawiedliwości”. Chrystus, najsprawiedliwszy, wcielona Prawda, był prześladowany, gdy nauczał prawdy, i umarł śmiercią przeznaczoną dla złoczyńców. Chrześcijanin, uczy św. Jan Paweł II, cierpi dla sprawiedliwości, gdy doświadcza prześladowania „w zamian za swoją wierność Bogu”. Prośmy Matkę Bożą, by wierność Panu Bogu była dla nas ważniejsza od dobrobytu, od ludzkich opinii, od lęku przed jej trudnymi konsekwencjami.

WSZYSCY: Odmawiają tajemnicę Różańca: Pan Jezus umiera na krzyżu, i śpiewają pieśń, np. *Matko Najświętsza, do serca Twego*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Gdy Go ukrzyżowali, rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy. (...) Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami, mówiąc: Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, wybaw sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zjeżdż z krzyża. Podobnie arcykapłani z uczonymi w Piśmie i starszymi, szydząc, powtarzali: Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Jest królem Izraela: niechże teraz zjeździe z krzyża, a uwierzemy w Niego. Zaufał Bogu:

niechże Go teraz wybawi, jeśli Go miłuje. Przecież powiedział: Jestem Synem Bożym”. (Mt 27,35.39-43)

PROWADZĄCY: Ojciec Święty błogosławieństwo dla prześladowanych odnosi najpierw do Chrystusa podczas Jego zbawczej męki, a następnie do każdego chrześcijanina. Stawia nam przed oczy ludzi, którzy na różny sposób cierpią „dla sprawiedliwości” - którzy cierpią dlatego, że świat odrzuca ich czyny zgodne z sumieniem ukształtowanym przez Ewangelię. Gdy w Wielkim Poście rozważamy Mękę Pańską, krzepimy nasze serca właśnie do postawy gotowości trudu, zmagania, cierpienia dla sprawiedliwości.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Bydgoszcz, 7 czerwca 1999 – nagranie): „To błogosławieństwo stawia nam przed oczy w sposób szczególny wydarzenia Wielkiego Piątku. Chrystus skazany na śmierć jak złoczyńca, a potem ukrzyżowany. Na Kalwarii zdawało się, że został opuszczony przez Boga i wydany na pośmiewisko ludzi. Ewangelia, którą głosił Chrystus, została poddana wówczas jakiejś radykalnej próbie: "Jest królem Izraela: niechże teraz zejdzie z krzyża, a uwierzymy w Niego"; tak wołali ci, którzy byli świadkami wydarzenia. Chrystus nie zstępuje z krzyża, ponieważ jest wierny swojej Ewangeli. Cierpi niesprawiedliwość ludzką. Tylko w ten sposób może bowiem dokonać usprawiedliwienia człowieka. Pragnął, ażeby na Nim przede wszystkim sprawdziły się te słowa z Kazania na Górze: "Błogosławieni jesteście, gdy [ludzie] wam urągają i prześladowują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami". (...) On jest Tym, który cierpi prześladowanie dla sprawiedliwości z pełną świadomością, że właśnie to prześladowanie otwiera przed ludzkością bramy życia wiecznego. Odtąd do tych, którzy uwierzą w Niego, ma należeć Królestwo Niebieskie”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy lub śpiewają pieśń, np. *Rozpięty na ramionach jak sokół na niebie.*

LEKTOR: (homilii cd.): „Człowiek wierzący "cierpi dla sprawiedliwości", gdy w zamian za swoją wierność Bogu doświadcza upokorzeń, obrzucany jest obelgami, wyśmiewany w swoim środowisku, doznaje niezrozumienia nieraz nawet od najbliższych. Gdy naraża się na sprzeciw, niepopularność i inne przykre konsekwencje. Zawsze jednak gotowy do złożenia każdej ofiary, bo "trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi". Obok męczeństwa publicznego, które dokonuje się zewnętrznie, na oczach wielu, jakże często ma miejsce męczeństwo ukryte w tajnikach ludzkiego wnętrza; męczeństwo ciała i męczeństwo ducha. Męczeństwo naszego powołania i posłannictwa. Męczeństwo walki z sobą i przezwycięzania samego siebie”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy lub śpiewają pieśń, np. *Nie bój się, nie lękaj się, Bóg sam wystarczy.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Człowiek wierzący, traktujący poważnie swe chrześcijańskie powołanie, w którym męczeństwo jest możliwością zapowiedzianą już w Objawieniu, nie może usunąć tej perspektywy z horyzontu własnego życia" (*Incarnationis mysterium*, 13). Męczeństwo jest zawsze wielką i radykalną próbą dla człowieka. Najwyższą próbą człowieczeństwa, próbą godności człowieka w obliczu samego Boga. Tak, to jest wielka próba człowieka rozgrywająca się na oczach samego Boga, ale także i świata, który o Bogu zapomina. W tej próbie człowiek odnosi zwycięstwo, wsparty mocą Boga, i staje się wymownym świadkiem tej mocy: Czyż przed taką próbą nie stoi matka, która podejmuje decyzję, by złożyć z siebie ofiarę, by ratować życie swego dziecka? Jak wiele było i jest takich matek bohaterskich w naszym społeczeństwie. Dziękujemy im za przykład miłości, która nie cofa się przed ofiarą. Czyż przed taką próbą nie stoi człowiek wierzący, który broni prawa do wolności religijnej i wolności sumienia? Myślę tu o tych wszystkich braciach i siostrach, którzy w czasie prześladowań Kościoła dawali świadectwo wierności Bogu. Wystarczy przypomnieć niedawną historię Polski i innych krajów, i trudności oraz prześladowania, jakim poddawany był wówczas Kościół i ludzie wierzący w Boga. Była to wielka próba ludzkich sumień, prawdziwe męczeństwo wiary, która domagała się wyznania przed ludźmi. Był to czas doświadczenia niejednokrotnie bardzo bolesnego”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy lub śpiewają pieśń, np. *Krzyżu Chrystusa, bądźże pozdrowiony.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Ewangelia ośmiu błogosławieństw: "Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie". Ci wszyscy ludzie - dalecy i bliscy, z innych narodów i nasi rodacy, z odległych stuleci i z naszego stulecia - wszyscy oni cierpiąc prześladowanie dla sprawiedliwości, związali się z Chrystusem. Kiedy sprawujemy Eucharystię, która uobecnia Jego krzyżową ofiarę na Kalwarii, pragniemy ogarnąć tą ofiarą tych wszystkich, którzy tak jak On cierpieli prześladowanie dla sprawiedliwości. Do nich należy Królestwo Niebieskie. Oni otrzymali już swoją nagrodę od Boga. Ogarniamy również modlitwą tych, którzy nadal poddawani są próbie. Chrystus mówi do nich: "Cieszcie się i radujcie", bo nie tylko macie udział w moim cierpieniu, ale także w mojej chwale i zmartwychwstaniu. Zaprawdę, "cieszcie się i radujcie" wy wszyscy, którzy jesteście gotowi cierpieć dla sprawiedliwości, albowiem zapłata wasza wielka jest w niebiesiech, u Boga!”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy lub śpiewają pieśń, np. *W krzyżu cierpienie, w*

krzyżu zbawienie.

JAN PAWEŁ II - OŘEDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Św. Jan Paweł II cierpiał prześladowanie za wierność Chrystusowi aż do przelania krwi - podczas zamachu. Cierpiał niezrozumienie i upokorzenia podczas swej długiej choroby. Powierzajmy jego wstawiennictwu współczesnych męczenników, ludzi wiernych Bogu mimo sprzeciwu świata.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Tylko Duch Święty potrafi dać człowiekowi taką moc miłości, że staje się on zdolny do heroicznej wierności w zwyczajnym codziennym życiu, jak też w czasie najcięższej próby. Wzywajmy Go, śpiewając:

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty, i napełnij swą mocą chrześcijan Wschodu, którzy dziś z powodu swej wiary tracą domy, zdrowie, życie.
- Przyjdź, Duchu Święty, i odnow swą mocą tych chrześcijan Zachodu, którzy wiarę zatracili, spłycili albo zniekształcili.
- Przyjdź, Duchu Święty, i zjednocz swą mocą Kościół Chrystusowy, którego podziały są zgorzeniem i antyświadcstwem dla świata.
- Przyjdź, Duchu Święty, i rozpal swą mocą tych wierzących w naszej Ojczyźnie, którym brak odwagi, by głosić Chrystusa w swoim środowisku.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcie nasz” i śpiewają pieśń, np. *Duchu Miłości wylewaj się na nas.*

Boże, Ojcie miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawierzamy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawitych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Ojcie niebieski, uczyn nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpięcym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi. Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Zbawienie przyszło przez krzyż lub Abba, Ojcie.*

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:

<http://www.wieczoryjp2.adoremus.pl/> Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl